

εικόνα β'. είναι τὸ θῆλυ τοῦ φυτοῦ γεννητικὸν ὄργανον καὶ καλεῖται ὑπερος. (1)

Ἄν τὰ ὄργανα ταῦτα ὑπάρχωσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄνθος, τὸ φέρον τοῦτο φυτὸν λέγεται ἑρμαφρόδιτον. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι ὁ τελειότερος καὶ συνηθέστερον ἀπαντῶν. Ἄν ὁμοῦς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τὰ ἄνθη, τινὰ μὲν εἶναι ἄρρενα, τούτεστιν ἐμπεριέχουσι δηλ. μόνον ὑπέρους, τότε τὸ φυτὸν τοῦτο ὀνομάζεται μονόοικον. Ὅταν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τὰ ἄνθη πάντα ἔχουσι μόνον στήμονας ἢ μόνον ὑπέρους, τότε τὸ φυτὸν λέγεται δίοικον. Καὶ τέλος ὅταν τὰ ἄνθη ἐνὸς φυτοῦ εἶναι ποικίλα τούτεστιν εἶναι ἑρμαφρόδιτα τὰ μὲν, ἄρρενα τὰ δὲ, θήλεα ἕτερα, τότε τὸ φυτὸν ὀνομάζεται πολύγαμον.

Ἴσως ἢ περὶ τὴν διάταξιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ποικιλία αὕτη φανῆ εἰς τινὰς ὡς ἀταξία, ἀλλὰ δὲν εἶναι, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ. Ἡ φύσις εἶναι ἐραστής τοῦ ποικίλου, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξέρχεται τῶν ὀρίων τῆς κανονικότητος καὶ ἁρμονίας, ἐξ ἐναντίας ἐν τῇ ποικιλίᾳ αὐτῆς, ἐν τῇ φαινομένη ἀταξίᾳ τηρεῖ τὴν μεγαλύτεραν κανονικότητα. Ἴσως διὰ τὰ δειξῆ τὴν ἀνεξάντλητον τοῦ δημιουργοῦ πανσοφίαν!

Ἐν τῷ στήμονι διακρίνουσι δύο μέρη, τὸ πρὸς κιονίδα ὅμοιον κατώτερον μέρος, ΤΟ ΝΗΜΑ καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ δίκην ζυγοῦ ἐπικαθήμενον ΑΝΘΗΡΑ. Ἐνῶ δὲ τὸ νῆμα δὲν εἶναι παρ' ἀπλοῦν τοῦ ἀνθῆρος στήριγμα, ὁ ἀνθήρ ἀποτελεῖ αὐτὸς μόνος τὸ ἄρρεν γεννητικὸν ὄργανον, τοὺς ὄρχεις οἰοῦναι τοῦ φυτοῦ. Εἶναι σωματίον ποικιλόμορφον καὶ ἐγκλείει ἓνα, δύο ἢ καὶ πλείονας χώρους, ἐν οἷς καλῶς κεκλεισμένης ὑπάρχει κόνις τις κιτρίνη, τὴν ὁποίαν

(1) Τὴν πρώτην ἀνακάλυψιν τῶν γεννητικῶν τοῦ φυτοῦ ὀργάνων ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Ἰταλὸν Καισαλπῖνον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν Καμαράριον, Βαιλάντιον, Λιναῖον. Ἄδικοῦσιν ὁμοῦς πολὺ τὸν σοφὸν Θεόφραστον ὡς δικαίως παρατηρεῖ ὁ σεβαστὸς μοι καθηγητῆς κ. Θ. Ὀρφανίδης, διότι σαφῶς ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν εἰς τὴν περὶ φυτῶν ἱστορίαν του (Β'. κεφ. ἦ.).